

Ho - spo - din pa - ma - tu - je věč - ně na svo - ji smlou - vu.

R.
[Ž 105 (104), 8a]

Ž 105 (104)

1.	Potomstvo Abraháma,	je - ho slu - žeb - ní - ka,	* synové Jakuba, jeho	vy - vo - le - né - ho!
2.	Hospodin	sám je náš Bůh,	* po celé zemi platí	je - ho roz - hod - nu - tí. R.
3.	Pamatuje věčně na	svo - ji smlou - vu,	* na slib, který ustanovil pro	ti - síc po - ko - le - ní,
4.	na smlouvu, kterou	sjed - nal s A - bra - há - mem,	* na svou pří -	sa - hu I - zá - ko - vi. R.
5.	Pamatoval na své	sva - té slo - vo,	* které dal Abrahámovi,	své - mu slu - žeb - ní - ku.
6.	V radosti vyve -	dl svůj ná - rod,	* s jáso -	tem své vy - vo - le - né. R.